

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 881/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

37/2010. (I. 27.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ 2009. október 15-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2010. január 27-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A Testület – figyelemmel a panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására – az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a 2009. október 15-én terjesztett elő panaszbeadványt a 2009. július 6-án vele szemben fogantatosított közlekedésrendészeti intézkedés és az ezzel kapcsolatos rendőri mulasztás miatt, amit diszkriminatívnek is tartott; és kérte, hogy ügyét a Testület vizsgálja ki.

I.

A panaszos 2009. október 15-én levélben terjesztett elő panaszbeadványt, amelyben előadta, hogy 2009. július 6-án személygépkocsijával haladt Budakesziről Páty irányába, hogy gépkocsiját szervizbe vigye. Megkérte egy ismerősét is, hogy jöjjön utána, és a szervizből visszafelé vigye el Budapestre. A panaszos elmondta, hogy ismerőse gépkocsija az úton végig közvetlenül mögötte haladt, vele azonos sebességgel, hogy tudja, merre kell menni az úton.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Később, 2009. szeptember 14-én a panaszos kapott egy levelet a Pest megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Közlekedésrendészeti Osztályától, amely szerint ő a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet 14. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezést megszegve közlekedett, túllépte a megengedett sebességet. A panaszos a szabálysértési eljárás lefolytatásához szükséges adatait postai úton továbbította a Rendőrségnek. Ezt követően, 2009. október 10-én egy baráti társaságban újra találkozott a korábban említett ismerősével – aki gépkocsijával követte őt a szervizbe –, és megkérdezte tőle, hogy „ő is lefényképezték-e”, kapott-e hasonló tartalmú levelet a Rendőrségtől. A panaszos ismerőse azt válaszolta, hogy semmilyen hivatalos levelet nem kapott sebességtúllépéssel vagy szabálysértési eljárással kapcsolatban.

A panaszos leírta, hogy a szabálysértés elkövetését nem vitatja, de álláspontja szerint „a rendőrségnek az a magatartása, hogy az egyik feltételezett gyorsajtó járművet lefényképezi, míg a másik, azonos sebességgel közlekedőt nem, diszkriminatív jellegű.”

Mindezek alapján kérte a Testület vizsgálatát, és levelében kitért arra is, hogy ha a Testület azt állapítaná meg ügyében, hogy a rendőri intézkedés alapvető jogát nem vagy csak csekély mértékben sértette, akkor panaszát ne tegye át az eljárás további folytatása végett az intézkedést fogantató szerv vezetőjéhez.

II.

A tényállás tisztázása érdekében a Testület felvilágosítás-kéréssel fordult az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatának vezetőjéhez, és megküldeni kérte az ügygel összefüggésben keletkezett rendőrségi dokumentumokat.

A Rendőrség a felvilágosítás-kérésre az alábbi iratokat bocsátotta a Testület rendelkezésére.

1) A Pest megyei Rendőr-főkapitányság vezetője 2009. december 8-án kelt összefoglaló tájékoztató levelében a következőket írta. 2009. július 6-án 11 óra 50 perc és 13 óra 5 perc között a Budaörsi Rendőrkapitányság Budakeszi Rendőrőrs két beosztottja végzett sebességmérést a 1102 számú út 3600 méterszelvényénél a Megyei Közlekedésrendészeti Osztály Speed Capture System 101/B típusú sebességmérő készülékével. Az ellenőrzésben leállító személyzet nem vett részt, a sebességmérésről a rendőrök jelentést nem készítettek. Ezen a napon a sebességmérő készülékkel rögzített összes szabálysértést elkövető gépjárművezetővel szemben a hatóság szabálysértési eljárást indított. A panaszos gépjárműve – annak rendszáma alapján – az adott útszakaszon a megengedett 60 km/h helyett 80 km/h sebességgel közlekedett.

A megyei főkapitány leírta, hogy sebességmérések során a szabálysértést elkövető gépjárművet a rendszám azonosíthatósága érdekében a sebességmérő készülékkel folyamatosan rögzíteni kell, így a „bemért” gépjármű mögött közvetlenül haladó

másik járműről egy időben felvételt készíteni nem lehet. A hatóság csak a felvétel alapján beazonosított – hatósági jelzéssel rendelkező – gépjármű vezetőjével szemben indíthat szabálysértési eljárást.

2) A Pest megyei Rendőr-főkapitányság megküldte a panaszos sebességtúllépését dokumentáló – forgalomellenőrző technikai eszközhöz alkalmazandó – települési napló vonatkozó oldalait is. Eszerint – a forgalmi rendszám alapján – a panaszos gépkocsiját 2009. július 6-án 13 óra 5 perc körül ellenőrizték a sebességmérő készülékkel, és rögzítették, hogy a megengedett 60 km/h sebesség helyett 80 km/h sebességgel közlekedett, ezért ellene feljelentést tesznek.

3) A Rendőrség 2 db fényképet is megküldött a Testület részére, amelyeken jól kivehető a panaszos gépjárműve, és az, hogy a sebességellenőrző készülék adatai alapján 80 km/h sebességgel közlekedik. A fénykép készítésének pontos ideje a felvétel szerint 2009. július 6., 13 óra 17 perc. Az egyik fényképen, amelyen a panaszos gépjárműve még csak távolabbról látszik, jól kivehető egy másik, közvetlenül a panaszos mögött közlekedő személygépkocsi is.

4) A Rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a kérdéses sebességellenőrző készülékről 2007. december 13-án kiállított hitelesítési bizonyítványt, amely tanúsítja, hogy a MKEH Budapesti Mérésügyi és Műszaki Biztonsági Hatóság szerint 2009. december 13-ig a készülék megfelel a vonatkozó jogszabályi előírásoknak és használati etalonoknak.

III.

A Testület a panaszossal szemben fogantatosított rendőri intézkedést (közlekedésrendészeti intézkedés) a diszkrimináció alkotmányos tilalma és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 13. § (2) bekezdésében foglalt részrehajlás nélküli intézkedés kötelezettsége szempontjából vizsgálta; illetve annak kapcsán kitért a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának érintettségére.

1) Az Rtv. 13. § (1) bekezdésének első mondata szerint: „A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.” A (2) bekezdés alapján: „A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

Az Rtv. 44. § (1) bekezdésének b) pontja szerint: „A rendőr az e törvényben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti”

A panaszos elmondásában és a Pest megyei Rendőr-főkapitányság vezetője összefoglaló tájékoztató levelében szereplő sebességellenőrző készülékkel történő sebességmérés az Rtv. 44. § (1) bekezdésének b) pontjában foglalt „közlekedési rendszabályok megtartása ellenőrzésének” feleltethető meg. Az összefoglaló tájékoztató levél és a települési napló alapján a kérdéses útszakaszon 60 km/h a megengedett legnagyobb sebesség. E sebességkorlátozás rendőrség általi ellenőrzése az azt túllépők kiszűrése és felelősségre vonása érdekében az Rtv. említett szakasza alapján törvényes volt – amint egyébként maga a panaszos is rögzítette, hogy a szabálysértés elkövetését nem vitatja.

2) A panaszos kifogása lényegében arra irányult, hogy a közvetlenül mögött közlekedő – és így nyilván szintén közlekedési szabálysértést megvalósító – társát a Rendőrség nem vonta felelősségre ugyanúgy, mint őt, és ezt a hatóság részéről diszkriminatív eljárásnak tartotta.

Az Rtv. már idézett 13. § (2) bekezdése az intézkedés részrehajlás nélküliségét írja elő rendőri kötelezettségként. A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 70/A. § (1) bekezdése szerint: „A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.” Az Alkotmánybíróság az Alkotmány ezen rendelkezését vizsgálva a 44/2004. (XI. 23.) AB határozatban kimondta: „(...) hogy az alkotmányi tilalom elsősorban az alkotmányos alapjogok tekintetében tett megkülönböztetésekre terjed ki, abban az esetben, ha a megkülönböztetés nem emberi jog vagy alapvető jog tekintetében történt, az eltérő szabályozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha az az emberi méltósághoz való jogot sérti. Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata során ez utóbbi körben akkor ítélte alkotmányellenesnek a jogalanyok közötti megkülönböztetést, ha a jogalkotó önkényesen, ésszerű indok nélkül tett különbséget az azonos szabályozási kör alá vont jogalanyok között.” [44/2004. (XI. 23.) AB határozat, ABH 2004, 656.] Az Alkotmánybíróság az Alkotmány e rendelkezését ugyan elsősorban a jogalkotó aktusai kapcsán vizsgálta, de az ennek kapcsán felállított követelmények a legtöbb tekintetben – és a vizsgált ügy esetében különösen is – a jogalkalmazókra is vonatkoztathatók. Az tehát a jogalkalmazó hatóságtól is megkövetelhető, hogy bizonyos személyeket, vagy személyek csoportját más azonos helyzetben lévőkkel (alapvető jogukkal vagy más jogosultságukkal kapcsolatosan) összehasonlítva ne kezeljen hátrányos módon úgy, hogy ennek nincs tárgyszerű, kellő súlyú, jogos, igazolható, objektív indoka; illetve a különbségtétel – és ennek módszere – ne legyen aránytalan az elérni kívánt célhoz mérten.

3) A vizsgált esetben azonban az, hogy a panaszost a Rendőrség közlekedési szabálysértés miatt feljelentette, míg a – feltehetően szintén szabálysértést elkövető – társát nem, nem vezethető vissza olyanfajta különbségtételre, amelyből az következne, hogy valamely alapvető jogot vagy más jogosultságot neki a hatóság nem biztosított

volna, míg a társának igen. Ahhoz ugyanis senkinek – sem a panaszosnak, sem társának – nincs alanyi joga, hogy szabálysértés elkövetése esetén a felelősségre vonását mellőzzék, még arra hivatkozással sem, hogy esetleg más szabálysértők tényleges szankcionálása elmarad. Ezt a körülményt a panaszos is helyesen észlelte, mikor panaszbeadványában úgy nyilatkozott, hogy a szabálysértés elkövetését nem vitatja. **Olyan körülmény pedig nem merült fel – és ilyenre a panaszos sem hivatkozik –, amely a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának megsértésére utalna; ugyanis a rendelkezésre álló adatok alapján mind a közlekedésrendészeti intézkedés [az Rtv. 44. § (1) bekezdésének b) pontja szerint], mind a szabálysértési eljárás eddig megismert része a jogszabályi rendelkezések betartásával történt, a tisztességes eljáráshoz való alapvető jog ezek során maradéktalanul érvényesülhetett.**

4) Ami a panaszos által sérelmezett különbségtételt illeti, azzal kapcsolatban – attól függetlenül is, hogy alapvető joggal vagy más jogosultsággal nem hozható összefüggésbe – egyértelműen megállapítható, hogy nem valósított meg önkényes megkülönböztetést vagy rendőrségi részrehajlást. Közlekedésrendészeti intézkedés (sebességellenőrzés) során sebességmérő készülék használata nem tekinthető ilyen önkényes és indokolatlan megkülönböztetésnek. A megküldött rendőrségi dokumentumok alapján a Speed Capture System 101/B típusú sebességmérő készülék, amellyel a panaszos sebességtúllépését rögzítették, a MKEH Budapesti Mérésügyi és Műszaki Biztonsági Hatóság által hitelesített berendezés, megfelelt a vonatkozó jogszabályi előírásoknak és használati etalonoknak, kihelyezése és használata pedig az Rtv. idézett rendelkezései alapján törvényes volt. A megyei főkapitány összefoglaló tájékoztató levele szerint a sebességmérések során a szabálysértést elkövető gépjárművet a rendszám azonosíthatósága érdekében a sebességmérő készülékkel folyamatosan rögzíteni kell, így a „bemért” gépjármű mögött közvetlenül haladó másik járműről egy időben felvételt készíteni nem lehet. Ez azonban az egyébként a jogszabály által előírt hitelesítési szempontoknak megfelelő sebességmérő készülékből fakadó objektív körülmény, nincs benne az Rtv. 13. § (2) bekezdése szerinti részrehajlás gyanúját felvető mozzanat (már csak azért sem, mert egy műszerről van szó); az pedig – a széles körben alkalmazott sebességkorlátozások, az ellenőrizhető útszakaszok hosszúsága, a közlekedők nagy száma és a rendelkezésre álló rendőrségi személyi és anyagi erőforrások véges volta miatt – irreális, a valós körülményektől elrugaszkodott elvárás volna, hogy a Rendőrség minden egyes közlekedési szabálysértés elkövetésénél jelen legyen, és az elkövetőt felelősségre vonja. Ez a Testület álláspontja szerint a vizsgált ügyben elfogadható, objektív, tárgyyszerű és nem önkényes indok. Akinek azonban a sebességtúllépését a sebességmérő készülék rögzítette, emiatt nem hivatkozhat hátrányos kezelésre, akkor sem, ha meg tud jelölni olyan személyt, akinek a feltételezett sebességtúllépését viszont nem rögzítette a hatóság. Amíg a szabálysértést elkövető személlyel szemben a rendőri intézkedés és a szabálysértési eljárás a vonatkozó jogszabályi előírások betartásával zajlik, és abban – a sebességmérő készüléken kívül – bizonyíthatóan a személyével kapcsolatos, szubjektív, önkényes megkülönböztető mozzanatok nem játszanak közre, addig nem vetődik fel az Rtv. 13. § (2) bekezdésének sérelme. **Mindezek alapján a vizsgált esetben a panaszossal szembeni eljárás nem ütközik a diszkrimináció**

alkotmányos tilalmába, a részrehajló rendőri elbánásra hivatkozó panasz megalapozatlan.

IV.

A Testület megállapításai szerint a vizsgált ügyben a panaszossal szemben alapvető jogot sértő intézkedés nem történt, így az Rtv. 93. § (2) bekezdésének első fordulata alapján a Testületnek a panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez kellene áttennie; azonban mivel a panaszos élt az Rtv. 93. § (2) bekezdésének második fordulatában biztosított jogával, és az áttétel ellen előzetesen tiltakozott, ezért e törvényhely alapján a Testület a panasz eljárás megszüntetéséről döntött.

Budapest, 2010. január 27.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag